

Čestmír Řanda ml.

Krátce a stručně – Lavočka

Posledně jsem se hodně rozepsal ☺. Takže tentokrát krátce a stručně. Stejně tak totiž probíhá stavba stíhačky La-7 od firmy Alfa Model. Její tvary jsou nezaměnitelné, a jméno, které jí dali piloti, mazlivé. Navíc pro mnohé z nás to byl jeden z prvních plastických modelů a díky obtiskům z časopisu ABC šlo postavit i více verzí. Šetřil jsem si je tak, že je mám dodnes.

Lavočkin La-7 (Лавочкин Ла-7), navazující na svého předchůdce La-5, byl sovětský stíhací letoun zkonstruovaný a používaný v průběhu druhé světové války (přibližně od června 1943). Na jejím konci se La-7 těšil vynikající pověsti a bojovými úspěchy. Na La-7 létala dvě nejúspěšnější sovětská letecká esa. Obrát o 360 ° zabral pouze 19 až 21 sekund. K tomu výrazně pomáhal motor Švecov ASH-82FN, který produkoval 1850 k. Lavočka byla také jedinou sovětskou stíhačkou, která „zbila“ německou

„Schwalbinu“, tj. proudový Messerschmitt Me 262 „Schwalbe“, k čemuž došlo 15. února 1945 a to přímo nad „Reichem“, Lavočka pilotovaná toho mrazivého dne nikým jiným, než čítankově známým lvanem Nikitovičem Kožedubem. La-7, které zůstaly ve službě i po skončení války, dostaly od NATO kódové označení Fin. Celkem bylo vyrobeno 5 753 kusů této stíhačky včetně dvoumístné verze La-7UTI.

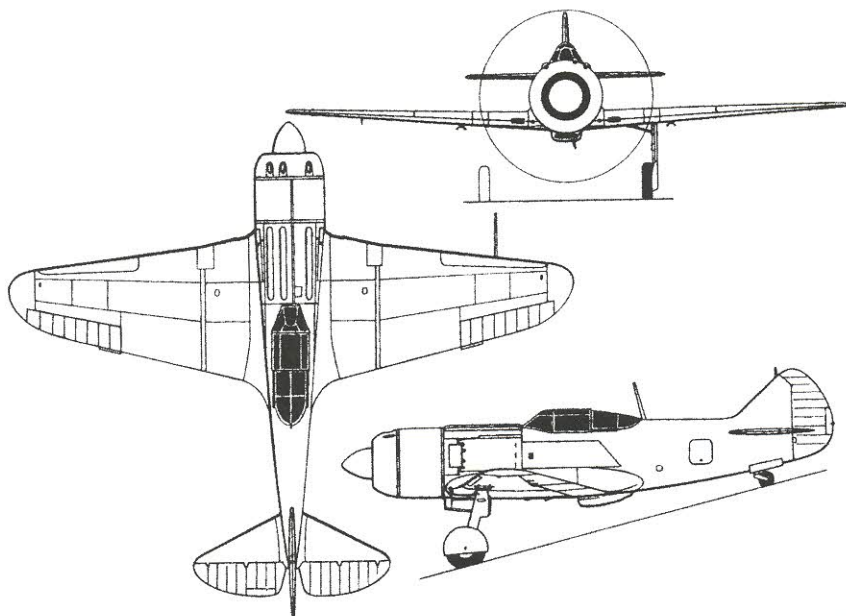
Stavba

Nadpis sice uvádí slovo stavba, ale

v podstatě nic nestavíte, spíše sestavujete. Přišroubujete křídlo a motorové lože s motorem, zalepíte serva, použil jsem standardní EMAX, a připojíte bovdeny. Všechno pasuje dokonale. Stavebnice modelu je přesně vylisována, čistě, jak je zvykem u této firmy, dokončena, a to včetně dokonalého nástřiku kamufláže. Průchody bovdenů trupem a křídlem zkontrolujte a případně zajistěte lepidlem.

Letadlo je ovládáno křídélky a výškovkou. Model je však připraven i pro dodatečnou montáž ovládané směrovky.

Stačí ji odříznout a udělat závěsy a táhla. Držák bovdenu směrovky je ve stavebnici přiložen. Jak zabalená stavebnice dorazí až k vám domů a co přesně obsahuje si můžete prohlédnout na stránkách výrobce www.alfamodel.cz velmi detailně a tak to nebudu popisovat. Pan Alfery opět odvedl dobrou práci a náhradní díly pro případné šrámy z boje jsou opět samozřejmostí.

Pokud máte vše po ruce a ve své modelářské dílně, tak Lavočku dokončíte v průběhu večera. Obtisky jsou opět výborné kvality a umožňují postavit hned několik kamufláží. Já jsem zvolil opět trochu svůj marking, z přiložených obtisků šlo dobře sestavit mé oblíbené číslo 34 (jednou to vysvětlím ☺). Protože sada obtisků neobsahuje tisk žluté barvy a vyznamenání hrdiny Sovětského svazu vychází červeno-bílé, lze to snadno napravit po nanesení obtisku na zvolené místo přetřením bílých míst žlutou lihovkou. Kabina je na modelu již bodově přilepena, v mém případě docela dost, a tak pokud do ní chcete umístit pilota ze stavebnice musí zkrátka dolů a pak zpět.

Nezapomeňte v červeném krytu vyřezat podle motoru žaluzie pro chlazení motoru. Z vnitřní strany jsou dobře viditelné a vyřezal jsem je ob jednu a přesně to vychází. Podle návodu vyřízněte rovněž odvod teplého vzduchu z modelu na spodku trupu na zadní straně chladiče.

Model požene po nebi tentokrát osvědčený motor EMAX CF2822 ovládaný regulátorem Swift 20 A, palivo dodává tříčlánková baterie Gens 800. Vrtule pak podle návodu 9x6 APC. Jen hřídel u tohoto motoru bylo potřeba zkrátit, kvůli poměrně krátkému krytu motoru, a do motorové přepážky zalepit epoxidem ve stavebnici přiložený díl překližky.

Dokončení

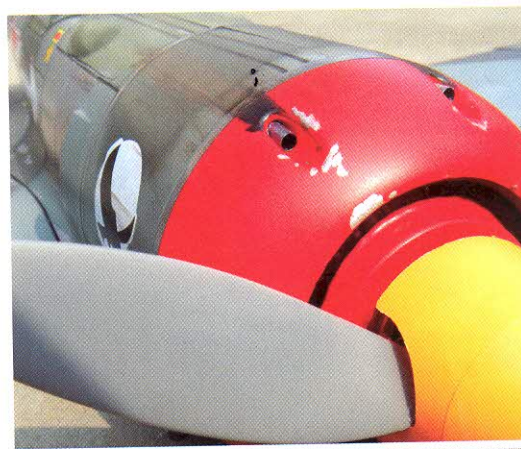
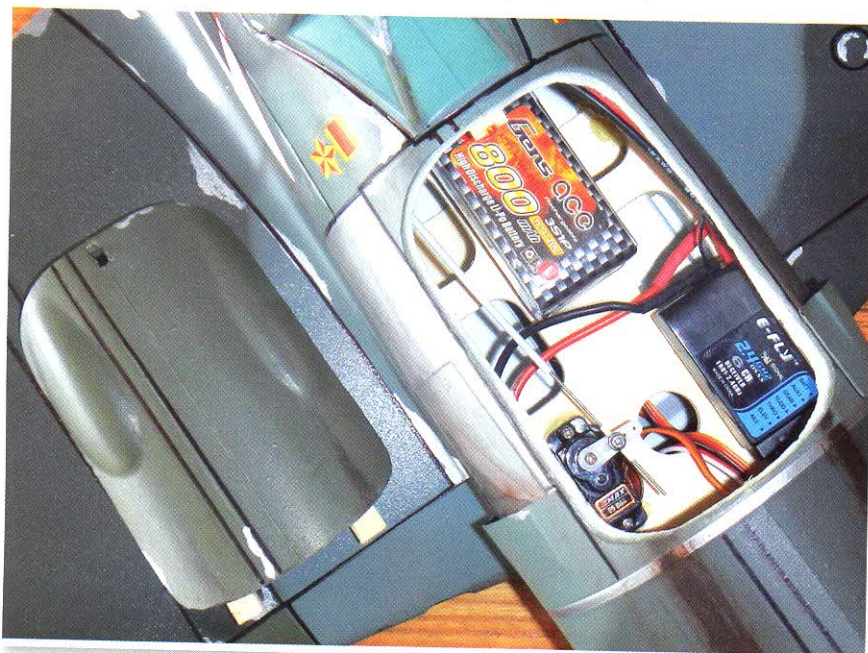
Za dvě hodiny stála Lavočka v pokoji. Nějak mě to „popadlo“ a první jsem samozřejmě domaloval ony známé stříbrné lesklé plochy po stranách trupu. Sem tam oprýskanou barvu a začal Lavočku „čunit“, nebo jak říkáme, dávat jí to správné „olietanie“. Stroje operovaly ve velmi tvrdých polních podmínkách a časem

to na nich bylo opravdu znát. Tady bych připomněl maličkost u toho zázornění oprýskané barvy.

Stále ještě někdy vidím na některých modelech plátnem potažené plochy směrovky, křidélek nebo výškovky odfěné na „plech“ nebo stříbrnou barvu, kterou je letadlo sem tam do ztracena „pošpiněno“. Je třeba si uvědomit, že odfěná barva nebo škrábance od manipulace s letadlem či bot při nastupování pilota mají vždy ostrou nerozmazanou hranu.

Po stříbrné přišla na řadu „špína“ a zbytky oleje a výfukových plynů. Z autentických fotek je vidět, jak byly zbytky oleje přisávány směrem dolů ke křídlu. Samozřejmě došlo i na zplodiny z palubních zbraní a šmouhy na spodní straně letadla. Použil jsem různé odstíny vodou ředitelných barev Agama a některá místa kamufláže, jako například místa znázorňující opravy pozemním personálem nebo

části kamufláže na ovládacích plochách, jsem přetřel světlejším odstínem Agama R 13 M a tak perfektní povrch nového modelu trochu „rozbil“. Tady se práce hodně zrychlila a nešlo už přestat, vodou ředitelné barvy rychle zasychaly a nebyly nejlepší na znázorňování opotřebeného letadla a jejich roztržení nebylo zrovna jednoduché i když jsem barvu hodně ředil, asi by byla lepší aplikace modelářskou stříkácí pistolí. Ale jde to také, chce to jen

pevnou ruku a odvahu. To ostatně skoro vše, co má vést k úspěchu. Důležité je zachovat kolmý směr „šmouh“ na křídlo. Jako základní jsem použil barvu Agama R 2 M a tu pomocí černé a bílé měnil podle toho, jak „šmouhy“ přibývaly. Dejte jí co proto, to v poli dostávala také.

Ze dvou brček jsem zhotovil hlavní zbrání a zalepil je. Z kousku letecké překlíčky pak pro Lavočku typickou anténu, která právě při pohledu na siluetu do-

ře vynikne. Z kapek epoxidu odlitých do plastelinové formy jsem pak zhotovil poziční světla. Podle své již osvědčené metody jsem dokončil pilota (viz RC Modely 4/2013).

Obtisk obličeje jsem nanесl opět celý i přes brýle. Tentokrát je má pilot nasažený, a po přetření celé busty matovkou jsem skla brýlí přetřel lesklou průhlednou barvou. Když už byla kabina dole změnil jsem barvu kokpitu na tu, kterou byly natírány vnitřní plochy letadla. Odstín nevím, mrknul jsem na několik fotek kitů a míchal od oka, a nejbliže mi přijde bílou zesvětlená Agama C 35 M. Překryt kokpitu přilepit zpět na místo a je hotovo! Spáry mezi plechy potahu jsem nakonec zvýraznil černou lihovkou a sebekriticky uznávám, že mohla být tenčí. Tak příště.

Kdo by se nespokojil se zbarvením dodávaným výrobcem, tak se nabízejí dvě netradiční zbarvení: červená La-7, pilot Alexej Vasiljevič Alelukhin, a Kožedubova modrá přehlídková Lavočka.

Давай!

Hvězdy chtějí na nebe a tak zbývá model dovážet uložením baterie, předletová kontrola správného pohybu a orientace serv. Vyvážení usnadňují dvě vylisované rýhy na spodní straně křídla. Zkouška motoru. Už dávno jsem slyšel, že La-7 je jeden z nejlétavějších modelů. Lavočka šla do vzduchu přesně hned napoprvé. Po hodu držela směr jak Železného oštěp a dál jela jak po kolejích. Videá přidám brzo na YouTube nebo na svou profesní stránku na Facebooku:

<https://www.facebook.com/pages/%C4%8CESTM%C3%8DR-%C5%98ANDA-mi-heresc%C3%A9nografproducent/322532321092985?ref=hl>

Váš

Čestmír Pondaž

Lavočkin La-7

Výrobce: Alfa Model, ČR

Typ modelu

- polomaketa letadla

Rozměry

- rozpětí 840 mm

- délka 730 mm

Hmotnost

- max. hmotnost 440 g deklar. výrobcem

- testovaného modelu 357 g

Pohon

- motor EMAX CF2822

- vrtule APC 9x6

Ovládané prvky

- výškovka

- křídélka

(volitelně i směrovka)

- motor

Hodnocení

- konstrukce

****/5

- obtížnost stavby

****/5

- opravitelnost

****/5

- letové vlastnosti

****/5